

Proč od Boga in Rima. O Hitlerjevi obljudi, da se bo Nemčija vladala po krščanskih načelih, v dejanstvu ni več nobenega sledu. Organizirani nemški narodni socializem ne daje Bogu časti, ki mu gre. To je pokazal na praznik presv. Rešnjega Telesa, ko se v Nemčiji v telovski procesiji ni pojavila niti ena rjava uniforma, niti eden narodno-socialistični znak. Narodni socializem je to procesijo povsod uradno bojkotiral. Javna poslopja so vsa bila brez zastav (v Nemčiji je navada, da se ta dan izobesijo zastave) in tudi mnogo zasebnih hiš ni izobesilo zastav iz strahu pred terorjem narodno-socialističnih napadalnih oddelkov. V deželi Baden je bilo razglašeno, da se sme ta praznik obhajati samo v občinah, kjer je katoliška večina. V tej pokrajini, kakor tudi v drugih krajih se uradništvo ni upalo udeležiti se procesije. V tem večjem številu se je povsod udeležilo procesije katoliško ljudstvo. O narodno-socialistični zagrizenosti tudi pričuje dejstvo, da katoliška društva niti ta dan niso smela nositi uniform, ne razvijati zastav, niti natikati društvenih znakov. Tako je narodni socializem ta praznik pokazal, da je usmerjen ne napram Bogu, marveč proč od Boga. Zato ni čudno, da gre tudi proč od katoliške cerkve. Na to pot so se podali narodni socialisti v Avstriji. To je tista pot, po kateri so pred 30 leti hodili njihovi predniki Schönererjevi vsenemci, ki so tulili po naših krajih svoj »Los von Rom«. Po naših trgih in mestih še živi marsikatera oseba, ki je takrat tulila ta vsenemški krik ter je tudi šla los von Rom. Sedaj so začeli isto pesem na vsa usta trompetati avstrijski narodni socialisti. Trobijo pa jo zlasti na ušesa delavcev, katerim je pa pesem že znana iz ust socialno-demokratskih voditeljev žida dr. Bauerja in njegovih bratcev v židu K. Marks, socialističnem duhovnem očetu. S tem da izstopite iz katoliške cerkve, najbolj občutljivo zadenete Dollfusa in Starhemberga z vso črno-zele-no družbo: tako danes hitlerjevci hujskajo po Dunaju in drugih pokrajinah Avstrije. Ta melodija jako blagodejno vpliva na ušesa hitlerjevsko usmerjenih Nemcev v inozemstvu in tudi v Jugoslaviji, kakor to spričuje hitlerjevski celjski list »Deutsche Zeitung«. Ni pa dvoma, da bode proči od rimske gibanje doživelo isti polom, kakor ga je pretrpelo ono pred 30 leti. Ob Petrovi skali si bodo vsenemški kričarji razbili svoje preveč vroče glave.

Kaj in kako delajo brezbožniki. Iz Moskve se je širilo brezbožništvo po raznih delih Evrope. Dolgo so katoličani križemrok gledali, kako se je ta pokret razvijal in deloma tudi uspeval. Potem pa so se dvignili ter so po nekaterih državah, kakor n. pr. v Belgiji, začeli z energično protiakcijo. Belgijo so začele posnemati druge države, med njimi zadnji čas posebno učinkovito zlasti Švica. Da bi ljudem nazorno postavili pred oči, kaj je brezbožništvo, kaj hoče

in kako deluje, so v švicarskem mestu Zürichu priredili veliko razstavo vsega, kar se nanaša na brezbožništvo in na boj proti njemu. Nazorno je predstavljen marksistični nauk. K. Marks, znanstveni ustanovitelj brezbožnega socializma, je imenoval vero strup človeštva. Lenin je dostavil: »Mi moramo vsako vero napadati, to je abeceda marksizma.« Svoje brezbožne ideje širi brezbožno svobodomilestvo po vseh državah. Züriška razstava je predložila, kako se to dela v Švicarski. Brezbožniška centrala je v Moskvi, odtod dobiva navodila in potrebno podporo osrednji urad švicarske komunistične stranke. Temu uradu so podrejene številne protiverske ali navidezne »nepristranske« organizacije, po katerih hočejo boljše-viki dobiti vpliv na politično in versko življenje Švice. Osrednji urad razpolaga s tiskarnami, knjižnicami, časopisi in bioskopnimi dvoranami ter tudi vrši svoj vpliv na prireditve v meščanskih gledališčih. V Rusiji boj brezbožnikov ni pod vladnim okriljem, zato pa je v vsakem ministrstvu po ena brezbožniška stanica, ki je najbolj urejena v prosvetnem ministrstvu. Na razstavi je bil razstavljen original okrožnice, ki jo je izdal ljudski komisariat za prosveto vsem učiteljem, da morajo tudi v telovadnem pouku poudarjati brezbožna načela. Propaganda se vrši na surov način. Tako je bila razstavljena podoba ruskega dečka, ki strelja na križe na pokopališču in ki ga za ta zločin proglašajo kot junaka. Razstavljene so bile slike porušenih cerkva, prizori iz trpljenja duhovnikov po ječah itd. Brezbožništvo je razpredlo svoje mreže po vseh državah. V Parizu je poseben protiverski zavod, ki izdaja list »Borba«. V Švicarski je več svobodomiselnih organizacij, med katerimi je posebno agilna (delavna) Zveza proletarskih svobodomislicev, ki ima za razširjanje brezbožništva nastavljenih 140 plačanih nameščencev. Spričo take dejavnosti je katoliška protiakcija prav slabotna. V krogih Katoliške akcije, ki jo sv. Oče v to svrhu posebno priporoča, je preveliko pozivov, besed in obljub, pa premalo dejanj. Züriška razstava je po-

Slovenci, poznate sv. Cirila in Metoda?

Po imenu že, toda po delovanju gotovo ne dovolj! Zato vsem priporočamo, da s nabavijo knjigo »Sv. Ciril in Metod«, ki obsega 180 strani velikega formata in ima 42 slik, stane pa le 12 Din. Šole potrebujejo to knjigo, društva naj jo imajo na razpolago, cerkvene organizacije naj jo oddajajo od hiše do hiše! Gospodje duhovniki, moderna pridiga je — tisk, javno vas tu prosimo, da sodelujete! — Vsak narodnjak, če je res narodnjak, naj kupi to knjigo! — Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

kazala, kako malo se stori s katoliške strani proti razširjanju brezbožništva.

Misijski namen za junij tvorijo mohamedanske pokrajine, ki ležijo med Malo Azijo in Zahodno Indijo in kjer prebivajo po večini mohamedanci (pristaši arabskega preroka Mohameda). V tem ozemskem pasu je več držav. Prva je Mezopotamija, to je država med svetopisemskima rekama Evfratom in Tigrisom. Tukaj prebiva 2,850.000 mohamedancev, 90.000 židov, 2 milijona shismatikov (ločenih od Rima), 70.000 uniatoz (združenih z Rimom) in 1000 katoličanov latinskega obreda. V sosednji Perziji je okoli 5000 katoličanov in preko 9,500.000 drugovercev. Med katoličani delujejo misijonarji-lazaristi. Vzhodno od Perzije je Afganistan, država okoli 10 milijonov prebivalcev, ki so po ogromni večini zagrizeni mohamedanci. Severno od navedenih držav leži Turkestan, ki je po velikem delu pod nadoblastjo Rusije. V dveh državah še ni nobene misijonske postaje, čeprav se misijonarji sv. Jožefa jako trudijo, da bi prodrli tudi v te kraje, ki se tako trdovratno zapirajo pred krščanstvom. V celem na kratko označenem ozemskem pasu morajo kristjani veliko trpeti od mohamedancev, ki so strupeni nasprotniki krščanske, osobito pa katoliške vere.

Osebnosti.

Duhovniške vesti. Za naddekana v Prekmurju je imenovan stolni kanonik g. dr. Jožef Mirt. Prestavljen je g. Štef. Bakan, ekspozit v Hotizi, za kaplana v Dolno Lendavo; Franc Glavnik iz Vidma ob Savi k Sv. Vidu na Planini, in Jožef Varga od Sv. Vida na Planini k Sv. Juriju v Prekmurju. Nastavljen je bil č. p. Anton Vovk, kapucin iz Celja, za kaplana v Ponikvi ob južni žel. Bolezniški dopust je nastopil Franc Lasbajer, kaplan v Vojniku. V zagrebško nadškofijo je odšel č. g. Ferd. Herman, kaplan pri Sv. Jurju v Prekmurju.

Poroča. V cerkvi Matere Milosti v Mariboru sta bila dne 11. junija popoldne poročena g. Franjo Kramberger,

vodja mestnega popisovalnega urada, in gospica Ivka Hojnik, upravnica »Našega doma« in »Nedelje«. Oba sta požrtvovalno delavna člana naših društev. Vrlemu paru naše čestitke z voščilom sreče ter blagoslova! Poročne obrede je opravil g. profesor in mons. I. Vreže.

Nesreče.

Cirkularna žaga ga je ubila. V Krči, vini pri Mariboru je žagal drva na cirkularni 32letni delavec Adolf Čurič. Cirkularka mu je pognala kos lesa tako silo v glavo, da mu je počila lobanja in je revež umrl v bolnici.

Smrtna nesreča pri spravljajanju hlevov. 28letni drvar Anton Sotošek je bil zaposlen pri spravljajanju hlevov po Semeniški grabi na Jurčevem posestvu v Vurmatu pri Selnici ob Dravi. Sotošek je porival hleve iz kupa v rižo, njegov tovariš Richter pa mu je pomagal pri